

ministrative besparelser er åbenlyst en sidegevinst ved en sådan sammenlægning.

Dog har vi i Socialdemokratiet en række indsigelser i forhold til lovforslaget. Jeg skal kun her nævne nogle af dem overordnet, idet jeg forventer, at vi får rig lejlighed til at drøfte disse i detaljer under udvalgsbehandlingen.

Vi er glade for den udvikling, vi har set i forhold til diskussionen om uafhængighed, som har betydet, at uafhængigheden nu i højere grad, end der måske blev lagt op til i begyndelsen af denne debat, er blevet forbedret med selvstændige institutbestyrelser og en dominering af forskere i bestyrelserne. Men vi er stadig betænkelige ved enkelte formuleringer, som i konkrete sager kan vise sig at begrænse denne uafhængighed.

Vores væsentligste indsigelse mod forslaget, som det ligger nu, er dog konstruktionen med en centerdirektør, centerbestyrelse og to institutbestyrelser.

Denne ledelsesstruktur er både administrativt dyr, bureaukratisk og ineffektiv og indeholder potentielle konflikter. Problemet kan jo opstå i situationer, hvor der både er brug for faglig og økonomisk godkendelse fra ledelsen, eller hvor institutterne har egne økonomiske indtægter.

Socialdemokratiet ser derfor hellere en model uden centerledelse, men med to selvstændige institutbestyrelser og et koordineringsudvalg til at sikre den nødvendige udveksling mellem institutterne. Dette vil komme de nævnte problemer til livs samt – og det er vigtigt – spare yderligere på de administrative omkostninger. Men så kan man jo selvfølgelig spørge, om det ikke ville have været en bedre idé bare at beholde Det Danske Center for Menneskerettigheder helt udenfor, hvis det alligevel ender med to selvstændige organer.

For så vidt angår nedlæggelse af Nævnet for Etnisk Ligestilling – ud over selve studehandelen med Dansk Folkeparti, som vi finder mærkværdig – er der elementer i det arbejde, som Nævnet for Etnisk Ligestilling har haft ansvaret for, som simpelt hen ikke hører hjemme i et udenrigspolitisk forskningscenter. Hele delen, der drejer sig om sikring af etniske minoriteters rettigheder på det danske arbejdsmarked, på bolig- og uddannelsesområdet osv., hele den indenlandske funktion synes ikke logisk placeret sammen med et udenrigspolitisk center.

Det samme gælder for visse opgaver, som hidtil er blevet varetaget af Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier.

Endvidere vil jeg gerne understrege, at det naturligvis er en forudsætning for en fortsat tilfredsstillende opgaveløsning, at der tilføres tilstrækkelige midler til centeret. Når der lægges flere opgaver ind under ét, vil det også kræve øgede ressourcer, også hvis opgaverne fortsat skal have lige stor prioritet. Det er klart.

Til slut vil jeg slå fast, at Socialdemokratiet beklager den omtale, som hele denne debat har fået uden for landets grænser. Som jeg allerede flere gange har givet udtryk for fra denne talerstol, er der ingen tvivl om, at Danmark har lidt unødigt skade i forbindelse med dette spørgsmål. I det hele taget mener vi, at regeringen har håndteret denne sag meget uheldigt, også i forhold til de personer, der har været berørt af debatten.

Socialdemokratiet mener grundlæggende, at det er positivt, at der lægges op til en øget dansk synlighed og gennemslagskraft i internationale forskningssammenhænge, men vi er ikke umiddelbart positivt stemt for forslaget i dets nuværende form. Vi håber på en grundig debat om detaljerne under udvalgsbehandlingen, og at regeringen er parat til at forbedre lovforslaget på baggrund af de mange fornuftige og kloge indsigelser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Modsat Socialdemokratiet, som ikke rigtig ved, hvad de skal mene, og ikke er klar over, hvad de vil stemme til det her forslag, er der ikke nogen tvivl fra Dansk Folkepartis side. Vi konstaterer med tilfredshed, at der nu er kommet et resultat af de drøftelser, der har været ført i lang tid mellem Dansk Folkeparti og regeringen, og vi synes, det er et udmærket resultat, der er kommet ud af det, som vi her i Folketinget i dag foretager en første behandling af, men gerne skulle få vedtaget inden Folketingets sommerferie.

Vi har i alt for lang tid set, at specielt Menneskerettighedscenteret i den form, vi kender det i dag, har politiseret, har blandet politik og jura på en uheldig måde. Vi synes grundlæggende, at det er godt, at der bliver gjort op med de tendenser, og at der kommer en struktur, som er mere rimelig, og som gør, at centeret stadig vil have en uafhængighed.